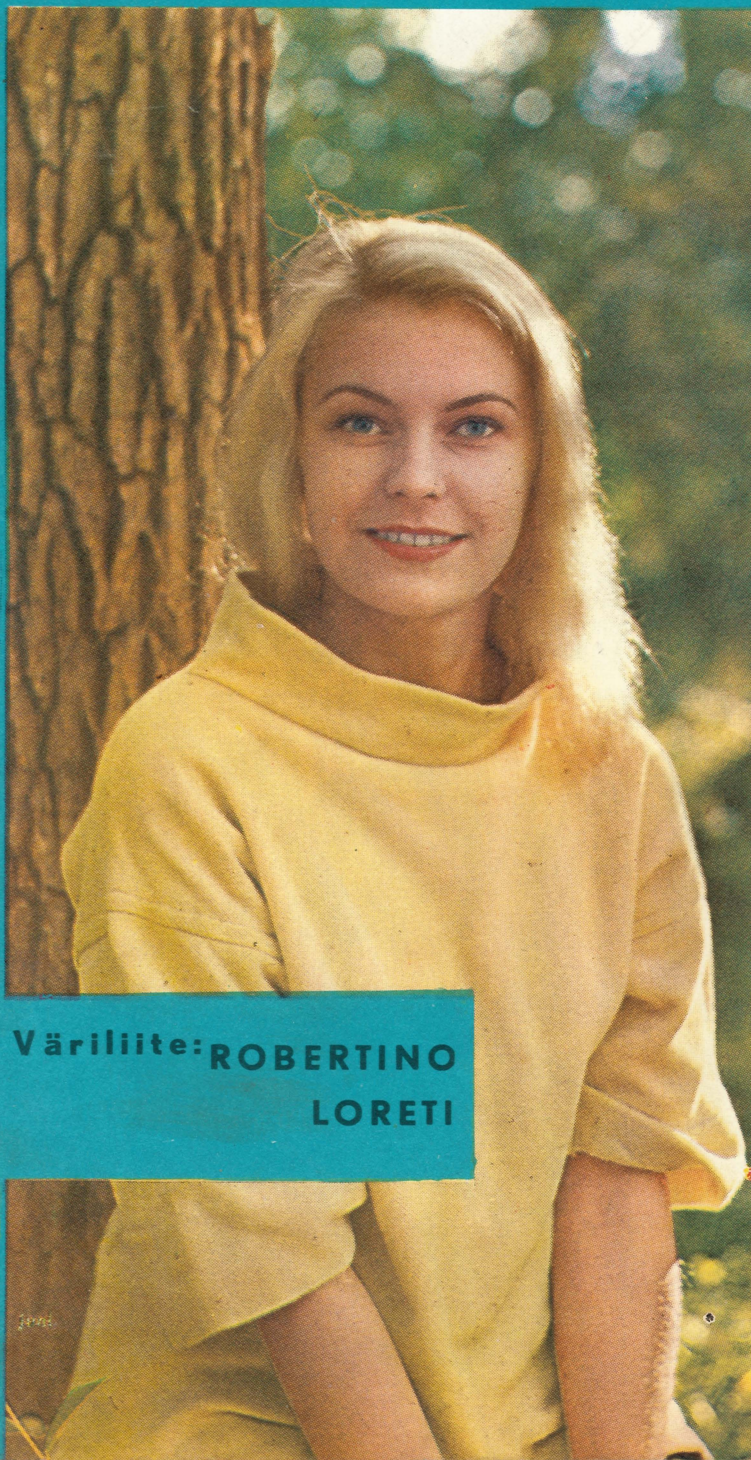
Ajan SÄVEL

N:o 27 - 1961 - Hinta 70:—

Väriliite: ROBERTINO LORETI

Matille oikea tyttö

Sydänkesän puvusto

Tukholmalainen nuorisotalo

Rakkautta ja ranskalaista kesää

Levyarvonta

Hiusten ja ihon hoito

Ajan SÄVELEN tähtikuvasto

MARY URE

STUART WHITMAN

MITZI GAYNOR

JERRY LEWIS

— Leikkaa katkoviivaa pitkin —

Kesä-loma-puvusto

Suloisen koketti ja naisellinen puuvillainen uimapuku, jossa on brodyyrikoristeet. Onkohan - se tarkoitettu vain keimailuasuksi, vai rohkenisitko hypätä aaltoihin se päälläsi?

Kesä on ja

1

1. Kapearaidallinen, tanakka puuvillakangas on nyt erittäin muodikasta, ja sehän onkin sangen raikkaan näköistä ja käytännöllistä arkiasun materiaalia. Kuvamme kaksiosainen puku on tummansini-valkoraidallista puuvillaa ja somistettu hohtavan valkoisin kauluksin ja hihareunustein.

2. Tyylikäs asu kaupunkikävelylle on kolmiosainen rayonpuku, jonka hame ja pusero ovat ruskeat, takki ruskea-valkoruudullinen. Valkoinen hattu ja hansikkaat.

3. ja 4. Naisellisia kirjottuja valkoisia batistipuseroja kokonainen rivi valittavana.

5. Tanssin pyörteissä tanssilavalla on tämä puuvillainen puku ihastuttava. Kankaaseen on kudottu hillitty, kaunis kuvioitus.

6. Kevyt ja viileä on tämä puuvillapopliini-puku, jossa valkoiselle pohjalle on painettu punaisia kukkia. Asiallinen, yksinkertainen malli ja koristeellinen kangas tekevät sen erittäin käyttökelpoiseksi millaisessa tilaisuudessa hyvänsä.

2

aurinkoa

3

KAKSIOSAISTA, KAKSIOSAISTA, KAKSIOSAISTA kaikuu muodin huuto, ja mikäpä onkaan hauskempaa ja käytännöllisempää! Ajattelehan, millaisia vaihtelumahdollisuuksia se suo, ja miten suurelta puvusto näyttääkään!

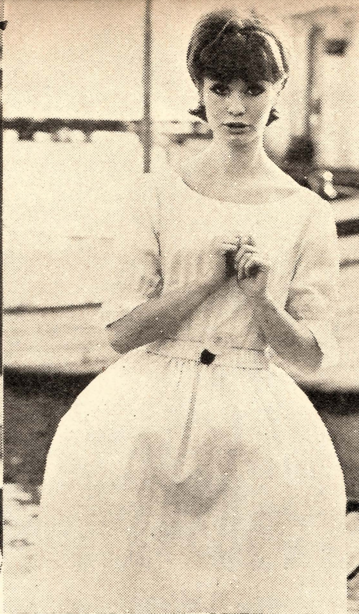
4

5

6

Kesämökillä ja viikonlopulla maalla on tämä asu ihanteellinen.

Romanttinen ja suloinen on tämä puuvillakankaasta ommeltu tanssipuku. Jäykkä alushame pitää hameen koholla.

Hauska ja yksinkertainen peruspuku, joka sopii yhtä hyvin maalle kuin kaupunkiin.

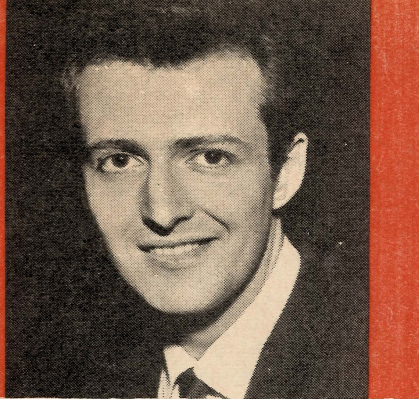
Iloinen ja värikylläinen froteepaita on tarpeen esim. veneretkillä ja illan viiletessä.

Selästä syvään uurrettu uimapuku suo auringonsäteille pääsyn ruskettamaan koko selän.

Tässä saat koko joukon malleja pukuun, jonka ompelet itse. Eikö totta? Jokainenhan osaa ommella, kun vain on huolellinen joka vaiheessa.

S:t Göranin nuorisotalon johtaja on tarmokas Hasse Wallman.

Tukholman nuoriso-talo

Ruotsissa on viime vuosina perustettu ns. nuorisotaloja, joissa nuoret voivat kokoontua vapaa-aikojaan viettämään. Suurissa kaupungeissa on eri kaupunginosilla omat nuorisotalonsa.

»Nalen» on tuttu kautta pohjoismaiden Ruotsin suurimpana tanssipalatsina ja jazzin suosijana, mutta se ei olekaan tanssipaikkana suurin, sillä S:t Göranin nuorisotalo omistaa »Kingside»-nimisen tanssisalongin, joka vie voiton »Nalenistakin».

Koska »S:t Göran» on kesäksi muutettu hotelliksi, joutuu ehkä joku lukijoistamme läheisesti tekemisiin sen kanssa.

Talvisaikaan nuorisotalossa järjestetään erilaisia kursseja, kuten eräs kuvistamme osoittaa. Tytöt opettelevat siinä make-upin vaikeaa taitoa.

Tähän nuorisotaloon ei saa tulla huolimattomasti pukeutuneena tanssimaan. Ei siis nahkatakkeja eikä farmareita, vaan asiaankuuluvat takit ja housut pojilla ja tytöillä sievä leninki tai pusero ja hame.

NUORUUTESI VUOKSI

Uusi, kiihkeäsävyinen jatkokertomus ruotsalaisista nuorista, jotka ovat joutuneet rikoksen teille.

Kirjoittanut INGVAR WAHLÉN.

Kolmas jakso.

Tähän mennessä:

Nalle, Poju, Noak, Nisse ja Isoisä ovat viisi nuorukaista, jotka rikkinäisten kotiolojen vuoksi ovat joutuneet hämärille teille. He ovat muodostaneet sakin, jonka itseoikeutettuna johtajana on Isoisä. Vaikkei kukaan sakista oikeastaan halua sitä, joutuvat he rikoksen tielle ja tekevät eräänä yönä murron. He tyhjentävät kassakaapin, ja poliisi on vähällä saada heidät kiinni. Kun rahat on jaettu, lähtee jokainen kotiinsa.

Hänen nimensä oli Berit. Hän oli Isoisän sisar, mutta ei millään tavoin muistuttanut tätä.

Poju katsoi häneen usein salaa. Tytöllä oli pehmeät, pyöreät kasvot ja vaalea tukka. Hänen silmänsä olivat siniset ja melko suuret. Hänen suunsa oli hieman samanlainen kuin Isoisän, kun hän hymyili, ja hän hymyili usein.

Poju halusi jutella hänen kanssaan, olla hänen lähellään, mutta hän ei rohjennut koskaan kysyä. Muuten hän ei ollut ujo tyttöjen seurassa. Mutta Beritin läheisyydessä hän tunsi kummallista arkuutta. Joskus tyttö hymyili hänelle. Silloin hän oli aivan pyörällä päästään, ja pitkään aikaan sen jälkeen hän ei oikein tiennyt, missä oli tai mitä teki.

Miksi hän oli niin ujo Beritin edessä? Johtuiko se siitä, että tämä oli Isoisän sisar? Eihän hän muistuttanut Isoisää. Hän ei edes asunut kotona. Hän oli vuokrannut itselleen huoneen lähempää kaupungin keskustaa.

Poju sanoi joskus itselleen: »Tänään menen juttelemaan Beritin kanssa.» Silloin hän ei tyytyisi pelkkään hymyyn. Hän tanssisi tytön kanssa Kansanpuistossa. Siellä Berit oli usein ystävättärensä kanssa.

Nyt Poju oli valmis. Hän sipaisi tukkansa taaksepäin ja katsoi peiliin. Puristi keltaisen näppylän. Hän oli kiukkuinen noille ikuisille finneille, joita ilmestyi nenänpieleen ja joskus otsaankin. Ei auttanut, vaikka hän siveli niihin lääkettä. Toisinaan hän tunsi olevansa kuin joku hassu friidu, kun hän voiteli itseään erilaisilla salvoilla. Mutta hän ei voinut sietää huonoa ihoa.

Miksei? Niin, ehkä se johtui siitä, että hän oli huomannut näppylöiden ilmestyvän erikoisen runsaasti valvotun yön jälkeen, kun he olivat olleet »kiertueella». Kun hän unisena ja väsyneenä kömpi vuoteesta lähteäkseen työhön, jonka oli lopettanut, mutta jossa äiti luuli hänen vielä olevan.

Äiti tuli hänen luokseen keittiöön.

— Oletko syönyt kunnollisesti?

— Kyllä. Kiitos sapuskasta, se oli hyvää.

He katsoivat toisiinsa. Äiti kumartui eteenpäin ja hyväili pojan poskea. He olivat yhtä pitkiä, tai ehkä Poju oli hieman äitiä pitempi. Poika näki äidin kapeat kasvot, herkän katseen ja hellästi hymyilevän suun.

Äiti sai hyväillä häntä. Hän piti siitä. Äiti oli aina hänen lähellään.

Kaikkein kauheinta olivat hänen kysymyksensä toisinaan. Aamuisin.

— Missä olit yöllä, Erik?

Hän ei koskaan sanonut Poju, vaan aina hänen oikean nimensä.

Poju vain nauroi ja kohautti olkapäitään. Silloin äitikin nauroi.

— Onko sinulla vakituinen tyttöystävä?

— Ei. Etkö käsitä, että täytyy pitää hauskaa monen kanssa niin kauan, kun on nuori, saattoi poika vastata leikkiä laskien. He saattoivat jutella tuolla tavoin miten kauan tahansa.

Ovikello soi. Noak tuli hakemaan häntä. He menisivät yhdessä Kansanpuistoon.

— Terve! Oletko valmis?

— Kyllä. Hei, äiti!

— Hei, Erik! Älä viivy liian myöhään!

Nuo olivat heidän tavalliset sanansa. Näin äiti oli sanonut jo silloin, kun Erik oli 10—12-vuotias. Poika ei välittänyt siitä. Hän ajatteli joskus, mahtoiko äiti itsekään välittää niistä. Ne tulivat vain vanhasta tottumuksesta. Senvuoksi, että äidin oli sanottava jotakin.

— Millaista luulet siellä olevan? kysyi Noak.

— Noo, tavallista.

He kävelivät reippaasti. Oli satanut, ja katu oli yhä märkä, mutta aurinko kuivatti kadut, niin että höyry nousi. Hämärä lymysi auringon takana. Oli pian ilta.

— Jos nyt olisimme maalla, näkisimme sumun nousevan suos-

ta, sanoi Poju äkkiä. Hän ei tiennyt, mistä syystä oli tullut ajatelleeksi tuota.

Mutta hän näki isän, kuten silloin ... he kulkivat yhdessä ja isä osoitti ja puhui. He olivat tovereuksia. Isällä ei ollut alkoholia ruumiissaan, eikä tarvetta saada sitä. Vai ...? Ja kaikki äänet kuuluivat kaukaa ... kaukaa ...

Noak vilkaisi sivulle toveriinsa. Noakin suupielet nykivät. Hän ei ollut uskonutkaan, että Pojulla saattoi olla tuollaisia ajatuksia. Jollakin tavoin ne olivat myös hänen omia ajatuksiaan. Miten usein hän istuikaan nähden kuvia sielunsa silmin. Ei lainkaan sellaista, mitä elämä oli. Noakin rintaan koski. Hän halusi vastata — samalla tavoin — mutta ei osannut. Hän ei saanut sanaakaan suustaan.

Juuri nyt hän näki erään tuollaisen, jota vihasi ... sellaisen, joka huusi ja kiljui synnistä ja armosta ja pelastuksesta. Oliko hänen koko elämänsä ollut vain tuollaisia kiljuvia saarnaajia ja ikäviä lahkolaisten kokoushuoneita? Kirotut ... Noak oli saanut haukkumanimensä jo silloin. Nyt hän oli tottunut siihen. Hän piti Noakista sellaisena kuin näki hänet sielunsa silmin. Olivatko hänen omat piirteensä samanlaiset kuin Noakin? Etsikö hän peilistä Noakin ulkonäköä?

Joskus hän saattoi yöllä tultuaan kotiin murrosta maata valveilla ja keskustella tuon olennon kanssa. Hän yritti selvittää käsitteitä. Miksi? Mutta se oli usein vaikeaa. Toisinaan tuntui siltä, kuin tuo olento olisi hymyillyt lempeästi ja pudistanut päätään. Ja niinä hetkinä päätti Noak erota sakista. Mutta seuraavana päivänä kaikki oli kuten ennenkin. Hän ei päässyt kavereista eroon. Hän ei pohjimmaltaan varmaan enää halunnutkaan.

Toisinaan hän mietiskeli, tuntuiko toisista samalla tavoin. Mahdollisesti Pojusta. Senvuoksi hän oli Pojun kanssa ja olisi halunnut kysyä. Mutta hän ei uskaltanut ... ei tiennyt, saattaisiko kysyä tuollaista asiaa. Ehkä Poju ei ymmärtäisi.

Mutta nyt, kun Poju puhui sumusta suon yllä, Noakista tuntui, että hän uskaltaisi.

Kun heitä olisi kaksi yhdessä, olisi helpompaa irtaantua.

— Hei! Nalle ja Nisse laahustivat heitä kohti kadun yli. Yht'äkkiä elämä oli jälleen arkipäivää, samanlaista kuin aina. Noak ei voinut kysyä. Poju kohotti kättään ja tervehti.

Noak ei pitänyt siitä, että Nalle tuli mukaan. He eivät olleet tavanneet suurmurron jälkeen.

Hän tiesi vaistomaisesti, että Nalle järjestäisi ikävyyksiä. Nalle ei ollut selvä.

— Faija ja minä otettiin pienet. Täytyyhän tässä jotakin hauskaa olla. Vieläkö te olette pikkuvauvoja?

— Minä en välitä viinasta, vastasi Poju lyhyesti ja päättävästi.

— Niin, ei siitä ole mitään hyötyä, yhtyi Nisse. Mutta toisinaan tuntuu elämä niin typerältä, että täytyy ottaa.

— Eikö ihminen voi olla pirteä muutenkin? hymyili Noak, joka ei myöskään ottanut väkeviä.

— Jos vaikka rukoilis?

Noak katsoi Nalleen ja kohtasi tämän ärsyttävän katseen. Näki hänen karkeatekoisen olemuksensa.

Nalle tuli aivan Noakiin kiinni.

— Et vastaa, senkin pikku piru. Ook' sä leuhka?

Mitähän tässä olisi vastattava? Noak pelkäsi. Hänen täytyi tunnustaa se itselleen. Hän kohtasi toisen hieman hämärän katseen, mutta tuossa katseessa oli jotakin vaarallista, sellaista, mitä Noak pelkäsi. Miksi hän viitsi kuulua samaan sakkiin kuin Nalle, jota ei voinut sietää?

— Olet olevinasi, pienokainen. Olet leuhka, koska mutsis juoksentelee kokouksissa ja häntä pidetään lampaana meidän vuohipukkien joukossa. Mutta sanonpa sulle, että sun mutsis on tommonen tekopyhä raukka, jonka täytyy piilottaa syntinsä saarnaajien selän taa ... Minä tiedän kyllä ... ja fatsi ...

Nalle nauroi ivallisesti. Noak ei vastannut. Hän yritti siirtyä syrjään.

— Pysy siinä vain! Pelkäätkö, senkin kirottu Noak?

Nalle iski kätensä Noakin takkiin ja veti hänet itseään vasten ja puristi kätensä nyrkkiin Noakin leuan alla.

Silloin tuli Poju väliin. Hän oli päätään Nallea lyhyempi, mutta hän iski kätensä Nallen paitaan, niin että ratisi.

— Nyt annat kaverin olla! Käsitätkö? Jos sulla on asiaa, niin käänny mun puoleeni! Minä kyllä rokkaan sun kanssas niin, ettei sun tartte lunastaa lippua huvipuistoon. Käsitätkö?

Noak katseli ihaillen Pojua. Hän tiesi, että Poju oli lyönyt Nallea aikaisemminkin. Vaikka Nalle oli suuri kuin vuori, oli hän nyt pelästyneen näköinen.

— Ei kai sulla ole mitään tekemistä minun ja Noakin riidan kanssa?

— On kyllä. Me kuulumme samaan sakkiin. Jos sieltä joku lähtee, niin se olet sinä!

— En suinkaan minä ole koskaan tehnyt mitään pahaa, kimitti Nalle puolittain kiukkuisena. Minä tulen aina ajoissa. Ei teidän tarvitse odotella minua niinkuin tuota Noakia ...

— Ei liikuta sinua, keskeytti Poju. Sinä olet pahuksen pelkurimainen otus. Iske mua, jos uskallat! Sinä hyökkäät vain sellaisten kimppuun, jotka on sinua heikompia.

Poju irroitti otteensa ja työnsi uhmaten leukansa eteenpäin. Nalle seisoi paikallaan käsivarret roikkuen. Hänen suunsa liikkui, mutta hän ei sanonut mitään.

Minä vaiennan sen, ajatteli Nalle. Isken lujaa ja nopeasti. Hän ei voi sietää paljoakaan. Onhan hän sellainen pieni raukka. Isken vatsaan vyön alle, voisin ehkä potkaista.

Mutta hän ei tehnyt mitään. Seisoi vain siinä pelästynein silmin, mutta samalla viha sisimmässään kuohuen.

— Äh, mulla ei ole mitään pu-

Jatkuu sivulla 15.

TUOMARI Parker

TÄHÄN MENNESSÄ:

OLIVER TOWNE ON KOSINUT LAURETTE MANNIONIA, NAISTA, JOKA TIETÄÄ, ETTÄ HÄN TUNSI RUDY GARDEN. TOWNE JÄRJESTÄÄ KIHLAJAISKUTSUT KOTIINSA. VIERAIDEN LÄHDETTYÄ VIE TOWNE MORSIAMENSA KÄVELEMÄÄN PUISTOON-- JA UHKAA MURHATA HÄNET ---

OLIVER TOWNEN KUTSUU TAKAISIN TODELLISUUTEEN JUDYN ÄÄNI ----

ONKO JOTAKIN HULLUSTI?
EI, IHAILIMME VAIN YÖN KAUNEUTTA!

ON JO MYÖHÄISTÄ, JUDY! PARASTA MENNÄ NUKKUMAAN. MINÄ AJAN LAURETTEN KOTIIN.
HYVÄÄ YÖTÄ.

MIKSET KERTONUT TYTTÄRELLENI, MITÄ YRITIN TEHDÄ?
MITÄ HYÖTYÄ SIITÄ OLISI OLLUT?

KATSOS -- EN USKO, ETTÄ OLISIT TODELLAKIN TYÖNTÄNYT MINUT SINNE, VAIKKEI JUDY OLISIKAAN ILMESTYNYT PAIKALLE!
HALUAISIN USKOA, ETTÄ OLET OIKEASSA -- MUTTA EN TIEDÄ!

SINÄ PÄIVÄNÄ, JOLLOIN SOITIT MINULLE – RUDY GARDEN KUOLEMAN JÄLKEEN PÄÄTIN, ETTÄ SINÄ---

---MYÖSKIN KUOLISIT! ISTUIN KAKSI VUOTTA VANKILASSA RIKOKSESTA, JOTA EN OLLUT TEHNYT. RUDY, LANKONI, PISTI MINUT PINTEESEEN VÄÄRIN TODISTEIN.

VAIMONI KUOLI VUODEN KULUTTUA VANKILASTA PÄÄSTYÄNI TIETÄMÄTTÄ, ETTÄ HÄNEN VELJENSÄ OLISI PITÄNYT KÄRSIÄ TUO RANGAISTUS.

OLEN TYÖSKENNELLYT KUUSITOISTA VUOTTA LUJASTI HANKKIAKSENI RAHAA JA ASEMAN TÄSSÄ KAUPUNGISSA TYTTÄRELLENI JA ITSELLENI -- JA USKON, ETTÄ OLISIN TAPPANUT SINUT TÄNÄ ILTANA!

SEURAAVANA PÄIVÄNÄ ---
EN HALUA HÄIRITÄ SINUA, ALAN -- MUTTA MINUN TÄYTYY SAADA KESKUSTELLA KANSSASI.
SE SOPII HYVIN! MENEN VASTA TUNNIN KULUTTUA RAASTUPAAN, OLIVER!

KIITOS EILISESTÄ, OLIVER. SE OLI HYVIN HAUSKA JUHLA.
EHKÄ MUUTAT MIELTÄ, KUN KUULET, MITÄ MINULLA ON KERROTTAVANA.

TEIN MELKEIN MURHAN EILEN ILLALLA --- HARKITUN MURHAN!
JA KUKA SITTEN OLI UHRISI?

LAURETTE MANNION.
NYT TIEDÄN, ETTÄ LASKET LEIKKIÄ!

OLIVER TOWNE KERTOO ---
SIINÄ KOKO TARINA, TUOMARI! VAIKKEN TAPPANUT RUDY GARDEA, OLISIN VOINUT PELASTAA HÄNET HUKKUMASTA.
SINUN EI OLLUT PAKKO ASETTAA OMAA HENKEÄSI ALTTIIKSI PELASTAAKSESI HÄNET.

MURHASUUNNITELMASTASI LAURETTEA KOHTAAN EI TULE SYYTETTÄ, ELLEI HÄN TEE SIITÄ RIKOSILMOITUSTA. TEKEEKÖ HÄN SEN?
EN TIEDÄ. MUTTA HÄNEN PITÄISI TEHDÄ.
JATKUU SEUR. NO:SSA.

Rakkautta Ranskan kesässä

Lupaavat nuoret elokuvatähdet Jean Sorel ja AnnaMaria Ferrero nauttivat Ranskan kesästä, joka on yhtä toivorikkaan vihreä kuin heidän tulevaisuudenunelmansa . . .

Heidät tapaa pariisilaisesta puistosta. He nauttivat kesästä — ja toisistaan.

Jean ja AnnaMaria ovat kaupungin rakastunein pari, eivätkä he osaa — tai eivät halua — peittää tunteitaan, vaikka ovat näyttelijöitä.

AnnaMarian sukunimi on Ferrero, ja hän on erittäin suosittu Ranskassa raikkaan ja valloittavan luonnollisuutensa vuoksi. Hän on italialainen, hienoa vanhaa sukua, ja hänet tunnetaan parhaiten elokuvasta »Irma la douce».

Jean Sorel on viime vuosina ollut ranskalaisen elokuvataiteen suosikki. Hänen ulkomuotonsa saa tuhannet tytönsydämet tykyttämään kiihkeämmin — mutta hän on myös erinomainen luonnenäyttelijä.

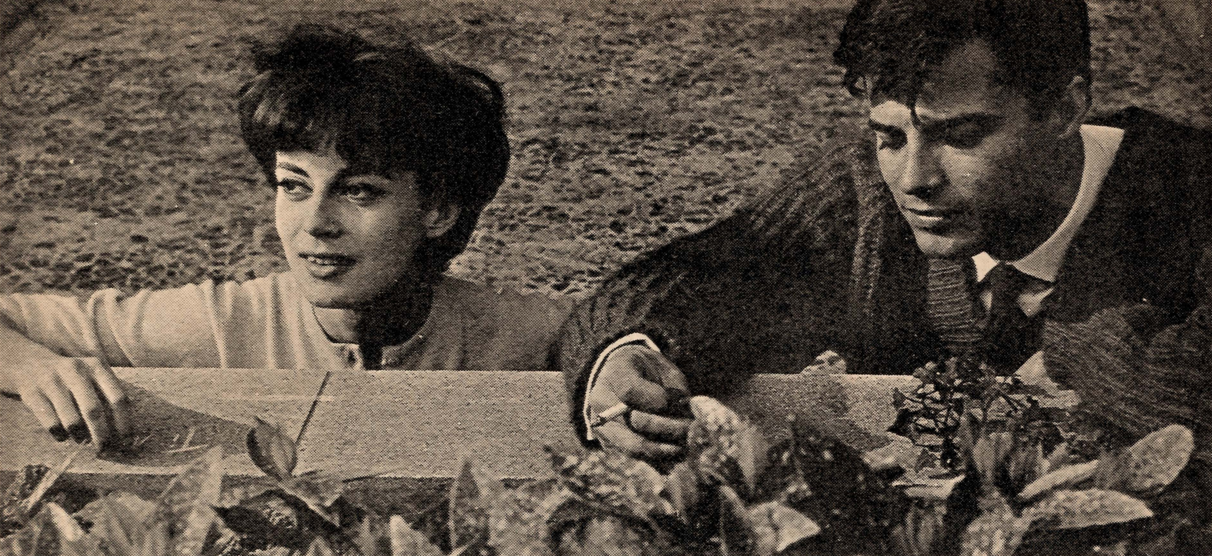
Pari kolme kuukautta sitten kutsuttiin AnnaMaria cocktailkutsuille. Hän ei ollut erikoisen kiinnostunut menemään, mutta piti velvollisuutenaan ottaa kutsun vastaan.

Sama juttu oli Jeanilla. Hänellä oli pitkästä aikaa vapaailta, eikä hänen mielensä tehnyt mennä tuohon tilaisuuteen, mutta hänen ystävänsä, näyttelijä Christian Marquand, sai vastustelevan Jeanin mukaansa. Sinä iltana hän tapasi AnnaMarian. Hän kaatoi shamppanjalasinsa tytön silkkipuvulle — ja rakastui häneen.

Silloin, kun eivät elokuvaa, he ovat aina yhdessä. Jean ja Anna-Maria ovat suuresti kiinnostuneet taiteesta. Jean nauttii siitä, että saa näyttää rakasta Pariisiaan Monmartresta Boulogne-metsään AnnaMarialle. Tuskinpa on museota, missä he eivät olisi käyneet yhdessä.

Tällä hetkellä Jean kuvaa suurelokuvaa Henrik IV:stä. Kun elokuva on valmis, nousevat Jean ja AnnaMaria lentokoneeseen, joka vie heidät New Yorkiin. Siellä AnnaMaria pukeutuu Pierre Cardinin suunnittelemaan hääpukuun ja muuttuu pian madame Jean Soreliksi.

Jean ja AnnaMaria tietävät jo, minne asettuvat asumaan. He ovat ostaneet tyypillisen ranskalaisen talonpoikaistalon, johon kuuluu myös viininviljelystä, Bretagnesta. Viljelmät he aikovat myydä, mutta idyllisen talon ja suuren puutar-

han he haluavat pitää itsellään. Heidän tulevaisuudensuunnitelmiinsa kuuluu saada paljon lapsia. Karriääri-sanaa he eivät käytä koskaan. Kaikkein tärkeintä heille on koti ja yksityiselämä.

Käsi kädessä he astelevat kesäisessä Pariisissa, joka on täynnä naurua ja riemua.

Jean näyttää kaupunkiaan AnnaMarialle.

Jean ja AnnaMaria haluavat asua maalla.

AnnaMarian kasvot ovat mielenkiintoiset ja valloittavat.

NUORUUTESI VUOKSI

(Jatkoa sivulta 10.)

huttavaa sinun kanssasi, sanoi hän ja lähti äkkiä kävelemään.

Poju nauroi. Huvittuneena, ylimielisenä. Noak pysytteli Pojun vieressä. Äkkiä hän katsoi Pojuun ja tämä katsoi takaisin. He nauroivat suoraan toistensa kasvoihin.

Nalle vaappui edellä. Nisse seurasi keskellä. Hän ei tiennyt, miten suhtautua asiaan. Hän oli juonut pari grogia Nallen luona. Se velvoitti hänet olemaan kiitollinen, olemaan toveri. Mutta hän inhosi vaistomaisesti Nallea, hänkin.

He olivat tulleet Kansanpuistoon. Musiikki kuului jo portille saakka. He maksoivat ja lähtivät sitten yhdessä kaikki neljä tanssilavalle päin.

Silloin Poju näki Beritin!

Jatkuu seur. no:ssa.

Saksalainen revyy- ja elokuvatähti Heidi Erich on näin pirteä tyttö.

KÄVI POIKAKOULUA...

(Jatkoa sivulta 17.)

vuodessa, ja niinpä hän v. 1958 teki neljä!

Seuraavana vuonna Dawn elokuvasi Saksassa. Hänen uusin elokuvansa on United Artistsin »Follow that man», joka kuvaa nuorta naispuolista sanomalehdentoimittajaa, jonka tehtäväksi on annettu kirjoittaa jatkokertomus maailman kymmenestä rikkaimmasta perheestä. Dawn onnistuu yhdeksässä tapauksessa, mutta kymmenes perhe on ruotsalainen Larsonin perhe, joka ei halua suostua haastatteluun. Kaikki päättyy kuitenkin hyvin, kuten arvata saattaa.

Dawn on tyytyväinen työhönsä, mutta entä yksityiselämäänsä? Avioliitto on purkautunut, ja Dawn taistelee kynsin hampain pojastaan.

Kävi poikakoulua Englannissa

Dawn Addams on nähnyt paljon vaivaa, ennenkuin saavutti nykyisen asemansa. Mutta — kuten Dawn itse sanoo — jos tytöllä on eskadroonan päällikkö isänä, on hän tottunut antamaan määräyksiä ja saamaan tahtonsa läpi. Paras puolustus on hyökkäys, on isä lisäksi neuvonut.

Mistä hän on saanut tuon valtavan kunnianhimonsa? kysyy moni, kun puhe kääntyy Dawn Addamsiin. Niin, harvoin tapaa niin säkenöivän vauhdikasta tyttölasta!

Dawn Addams on englantilainen. Hän on syntynyt Felixstowessa syyskuun 21. päivänä 1930, ja hän jäi perheen ainoaksi lapseksi.

Kun tyttönen oli vuoden vanha, sai isä komennuksen Intiaan. Äiti Ethel May ja Dawn menivät tietysti mukaan. Näin joutui Dawn viettämään seuraavat viisi vuotta Intiassa, ensiksi Kalkutassa, sitten Simlassa ja vihdoin Delhissä. V. 1936 perhe jälleen muutti Englantiin, ja suureksi murheeksi äiti kuoli miltei heti kotimaahan palattuaan.

Nyt olivat hyvät neuvot tarpeen! Olihan Dawn vasta 6-vuotias ja äiditön. Isä James Addams pyysi silloin vaimonsa äitiä avuksi, ja sillävälin, kun isä kierteli maailmaa, asui Dawn Surreyssa ja kävi Rowanbraessa koulua, kunnes sota syttyi.

Silloin isä otti tyttären kotiin, mutta koska lähin koulu oli POIKAkoulu, täytyi Dawnin vastustuksestaan huolimatta ryhtyä opiskelemaan siellä.

Jo vuoden kuluttua, kun pommit alkoivat putoilla, evakuoitiin Dawn Montgomeryshireen, ja isä joutui USA:an koelentäjäksi. Vuodesta 1941 lähtien, jolloin isä palasi kotiin, hän asui tyttärensä kanssa Northumberlandissa kaksi vuotta.

Sitten Dawn muutti äitipuolensa luo Kaliforniaan ja kävi siellä pariakin tyttökoulua, missä oppi — hyvin vähän. Hänen ainoa toiveensa oli tulla näyttelijättäreksi, mutta isä ei halunnut kuullakaan sellaista. Kun Dawn teki koefilmin eikä häntä hyväksytty, sai hän määräyksen lähteä takaisin Englantiin.

Vielä kaksi vuotta koulua, jonka aikana Dawn koko ajan mankui ja pyysi, että saisi ryhtyä näyttelijättäreksi. Vihdoin isä kyllästyi tähän ja lähetti tyttärensä Rio de Janeiroon, jotta teatterihaaveet karisisivat uudessa ympäristössä hänen päästään. Siellä Dawn pääsi amerikkalaisen sanomalehden »The Brazil Herald»in yhteiskunnallisia asioita hoitavan toimittajan apulaiseksi. Kun hän vielä kuusi kuukautta Riossa oltuaan pyysi isältä lupaa ryhtyä opiskelemaan näyttämötaidetta, suostui isä vihdoin ja tyttö pääsi asumaan Kensingtoniin tätinsä luo ja ryhtyi opiskelemaan teatterikoulussa.

Pian osoitti Dawn jälleen uusia elonmerkkejä. Hän vuokrasi itselleen pie-

Dawn on aina ollut railakas tyttö. — Opin sen poikakoulussa, sanoo hän itse, mutta hänen vanhat ystävänsä sanovat, että hänellä on aina ollut eloisa ja tulinen tempperamentti. Jotkut väittävät myös, että avioliiton särkyminen johtui Dawnin luonteesta.

nen asunnon Chelseasta ja matkusteli Ranskassa, Tšekkoslovakiassa ja Sveitsissä lomillaan. Hän esiintyi myös Cambridgen yliopiston teatteriseurueen mukana.

V. 1949 hän vielä opiskeli, mutta pääsi esiintymään Piccadilly Theatreen »Charleyn tädissä». Hänelle tarjottiin seitsemän vuoden sopimusta, mutta koska hän oli alaikäinen ja tarvitsi isänsä luvan, täytyi hänen mennä kerjäämään lupaa, mutta ei saanut sitä. Sensijaan isä ehdotti, että Dawn menisi koettamaan onneaan Hollywoodiin, sillä eräs Charles Feldman-niminen herrasmies oli luvannut maksaa hänen matkansa sekä lisäksi 100 dollaria viikossa kolmen kuukauden ajan, jos Dawn menisi sinne kokeeksi.

Arvaat, että Dawn oli onnellinen voidessaan näyttää MGM:n kanssa tekemäänsä sopimusta, joka lupasi hänelle 53 puntaa viikossa alkupalkkana!

Nyt alkoi kova, mutta hauska aika.

Hän piti todellakin niistä kouluista, joita joutui nyt käymään.

Hän sai myös joitakin pikku osia ja luuli, että onni vihdoinkin oli koittava hänelle, mutta kestäisi vielä kauan, ennenkuin hän olisi maailmankuulu. MGM ei uudistanut sopimusta.

Luuletko, että Dawn luovutti? Ei suinkaan. Hän kääntyi erään mainosmiehen puoleen, joka ensin ei välittänyt hänestä lainkaan, mutta kun hän huomasi, että tyttö aiheutti häväistysjutun toisensa jälkeen, vieläpä esiintyi taisteluareenalla härkätaistelijoiden kuninkaan Dominguinin seurassa, muutti mainosmies mr. Birdwell, mieltään.

Siinä hän tekikin viisaasti, sillä nyt alkoi Dawnin tähti nousta. Elokuva seurasi toistaan, tosin vain pikkuosia, mutta osia kuitenkin.

Sitten seurasi Italian vuoro. Elokuvaan »Mizar» etsittiin tyttöä, joka osasi uida hyvin ja kauan veden alla. Dawn haki ja sai osan.

Tätä elokuvaa tehtäessä Dawn kohtasi prinssi Vittorio Massimon, joka otti hänet vaimokseen. Häissä, jotka vietettiin v. 1954, oli läsnä 2.000 vierasta. Sitten Dawn teki elokuvan Pariisissa.

Poikansa Dawn sai Lontoossa, ja tälle annettiin vanhan perinteen mukaisesti monta nimeä: James Francesco Filippo Gabriel Charles . . .

Sitten hän palasi Roomaan, missä sai paikan englanninkielisessä teatterissa. Hän lupasi tehdä vain kaksi elokuvaa vuodessa ja omistautua muuten perheelleen.

Hänen tuonaikaisista elokuvistaan mainittakoon ennen muuta Chaplin-elokuva »New Yorkin kuningas».

Dawnin alkoi olla vaikea pitää lupaustaan noista kahdesta elokuvasta

Jatkuu sivulla 15.

Nuorten ONNEN horoskooppi

VIIKKO 8. 7.—14. 7.

OINAS. — TYTÖT: Suunnitelmasi onnistuvat, tunnet olevasi vapaa ja rohkea kohtaamaan millaisia vaikeuksia tahansa, ja rakentelet pilvilinnoja, joiden valtiaana on poika, jota et vielä tunne, mutta josta unelmoit. — POJAT: Suunnitelmat onnistuvat, selviät hienosti ja sinulla on onnea urheilussa.

HÄRKÄ. — TYTÖT: Työ vaatii kaiken huomiosi. Sinua pidetään silmällä, ja ellet yritä parastasi, on todennäköistä, että sinulla on tulevaisuudessa vaikeuksia. — POJAT: Työ antaa useimmille sangen hyviä tuloksia, ja ansiot voivat nousta huomattavasti.

KAKSOSET. — TYTÖT: Tapaat monta hauskaa ihmistä, elämä tuntuu tyyneltä ja ihanalta. Sinulla on entistä paremmat mahdollisuudet kunnostautua toveripiirissä. Vaikeuksia kotona. — POJAT: Moni tapaa toverin, josta hänellä on myöhemmin oleva paljon hyötyä. Rakkausseikailuja.

RAPU. — TYTÖT: Ulkonaisia vaikeuksia, mutta ne voidaan välttää, jos toimit oikealla tavalla. Sinun on vaikea pitää salaisuutta. Sinuun luotetaan. Pientä menestystä toveripiirissä — POJAT: Vaikeuksia, joita ei olisi ilmaantunut, jos et aikaisemmin olisi ollut huolimaton.

JALOPEURA. — TYTÖT: Vuoden parhaita viikkoja. Viehätysvoimasi on suurimmillaan, teet erinomaisen vaikutuksen kaikkiin, ennen muuta poikiin, ja saat tahtosi läpi. Saat luottamustehtävän tai sinulle kerrotaan luottamuksellisesti jotakin. — POJAT: Jollei sinun ole onnistunut tehdä vaikutusta määrättyyn tyttöön aikaisemmin, teet sen nyt.

NEITSYT. — TYTÖT: Odotat melko paljon viikolta, mutta jollei raha-asioita oteta huomioon, et saavuta suuria voittoja. Työ sujuu nopeasti ja helposti. — POJAT: Menestystä työssä, sivuansioita, taloudellinen tilanteesi paranee.

VAAKA. — TYTÖT: Vaihteleva ja hauska viikko, joka tuo menestystä joka taholla. Selviät harvinaisen hyvin, etenkin vaikeista tilanteista, joissa vaaditaan hienotunteisuutta. — POJAT: Menestystä opinnoissa, myös urheilussa ja rakkaudessa. Hyvä viikko.

SKORPIOONI. — TYTÖT: Muutoksia, ennen muuta kotona ja suhteessasi poikaan, josta pidät. Et tiedä oikein itsekään, mitä haluat. Pieniä vaikeuksia toveripiirissä. — POJAT: Menestystä kaikissa suurissa asioissa, pienissä epäonnistut osittain.

JOUSIMIES. — TYTÖT: Vuoden kaikkein parhaita viikkoja, etenkin rakkaudessa. Moni kaunis satu alkaa, vain harvat päättyvät. Tunnet olevasi rauhallinen ja varma itsestäsi. Ehkä myös onnea pelissä. — POJAT: Menestystä monessa eri asiassa, ennen muuta rakkaudessa.

KAURIS. — TYTÖT ja POJAT: Haluat paljon, mutta sinulla ei ole joko voimia (sairautta!) tai kykyä suorittaa sitä, mitä olet päättänyt. Olet alakuloinen, mutta se on turhaa, sillä viikko on loppujen lopuksi hyvä, vaikket vielä tiedä siitä.

VESIMIES. — TYTÖT: Kaikissa vakavissa asioissa, jotka viittaavat työhön, mutta ennen kaikkea oman kodin luomiseen ja avioliittoon, sinulla on onnea. Viikko on paras tulevaisuuttaan ajatteleville. — POJAT: Tapaat oikeat henkilöt ratkaisevalla hetkellä. Hyvä viikko.

KALAT. — TYTÖT: Masennusta, surua ja ehkä hieman sairautta viikon alussa, mutta sitten kuva muuttuu, ja viikko päättyy oikein hienosti. — POJAT: On sangen tärkeää, että hillitset itsesi ja otat huomioon myös muiden toivomukset.

Nuori roomalainen, jonka ääni helisee kuin kello

Robertino Loretin tarina on nykyaikainen Tuhkimo-tarina. Rooman laitamien köyhälistökortteleista hän on astunut kansainvälisille tähtimarkkinoille.

Robertino. Tätä nimeä on mainostettu jättiläiskirjaimin. Se on koristanut neonvalokirjaimin huvittelu- ja konserttihuoneistojen sisäänkäyntejä. Kaikki puhuvat ihmelapsesta, ja harmaantuneet arvostelijat pitävät Robertinoa suurimpana laulajalupauksena sitten Giglin päivien.

Robertino Loretin tarina on nykyaikainen Tuhkimo-satu. Rooman laitamien slummista hän on astunut kansainvälisille tähtimarkkinoille.

Robertino on nyt 13-vuotias, kahdeksanpäisen sisarussarjan toiseksi nuorin. Hänen isänsä Orlando yritti parhaan kykynsä mukaan huolehtia perheestä, mutta kun hänen selkänsä pari vuotta sitten alkoi vaivata, mikä oli alunperin muistoa sota-ajoilta, oli perheen pakko hajota. Kyyneleisten jäähyväisten jälkeen sijoitettiin lapset sukulaisten ja tuttavien koteihin.

Nyt on perhe jälleen koossa. Onni hymyilee sille.

Tästä lankeaa kiitos perheen Robertino-pojalle ja Tanskan TV:lle.

Siinäpä poika!

TV-tuottaja Volmer Sörensen oli sattumalta eräänä aurinkoisena iltapäivänä pienessä trattoriassa, kun yht'äkkiä kuuli kellonkirkkaan äänen laulavan »O Sole Mioa». Hän kääntyi katsomaan, kuka laulaja oli ja näki samettisilmäisen pojan pitävän katukonserttia.

— Tuon pojan vien mukanani televisio-ohjelmaani, kun lähden kotiin.

Robertino tuli ja voitti. Tivolin menestyksen jälkeen hän sai liikkeelle kokonaisen »kansainvaelluksen» koko Euroopassa. Hyväntekeväisyyskonsertti Tukholmassa leprakeräyksen hyväksi aiheutti aivan harvinaisen lippujonon. Le-

Ajan SÄVEL

ROBERTINO LORETI

Robertino seurueineen nousee lentokoneeseen.

Robertino sattui olemaan Tukholmassa silloin, kun Ruotsin kuuluisa revyykuningas Karl Gerhard täytti 70 vuotta, ja kävi tietenkin onnittelemassa ammattitoveria.

Tytöt polvenkorkuisista harmaahapsisiin ovat ihastuneet Robertinoon.

Robertino Loreti (jatk.)

vynmyynti nousi samalla huippuunsa. Suomen televisionkatsojat olivat hurmaantuneet, kun Robertino esiintyi täällä.

»Don Camillo»

Robertino ei kuitenkaan ollut aivan tottumaton yleisöön esiintyessään ensimmäisen kerran Kööpenhaminan Tivolissa. Hän oli jo kymmenvuotiaana voittanut lastenlaulukilpailun kuudenkymmenenviiden osanottajan kanssa kilpaillessaan. Palkintona oli kultainen neliapila, jonka Robertino siis sai omakseen. Vielä tänäänkin se koristaa hänen takinkäännettään. — Se on minun maskottini, sanoo hän.

Robertino on myös esiintynyt parissa elokuvassa — mm. »Don Camillossa» pormestarin poikana. Nämä esiintymiset ovat kuitenkin olleet niin mitättömiä, ettei hän ole ansioillaan voinut paljoakaan auttaa perheen taloudellista tilaa. Nyt Robertino ansaitsee 130.000—200.000 Suomen markkaa illassa. Nämä rahat hän käyttää perheen elättämiseen ja lauluopintoihin.

Välitön ja raisu

Pieni roomalainen Robertino on eloisa poika, eikä häneen ole lainkaan vaikuttanut saavuttamansa suosio. Hänellä on tuhat hassua päähänpistoa mielessään, eikä menestys ole millään tavoin noussut hänen päähänsä. Hänen hauskimpia leikkejään on tyynysota leveissä hotellin vuoteissa taikka coca colan tilaaminen puhelimitse hotellihuoneeseen. Hän ei ole myöskään hemmoteltu lahjoilla. Kun eräs haastattelija tiedusteli häneltä, kuunteliko hän usein omia levyjään, vastasi hän, ettei kuuntele, koska perheellä ei ole levysoitinta.

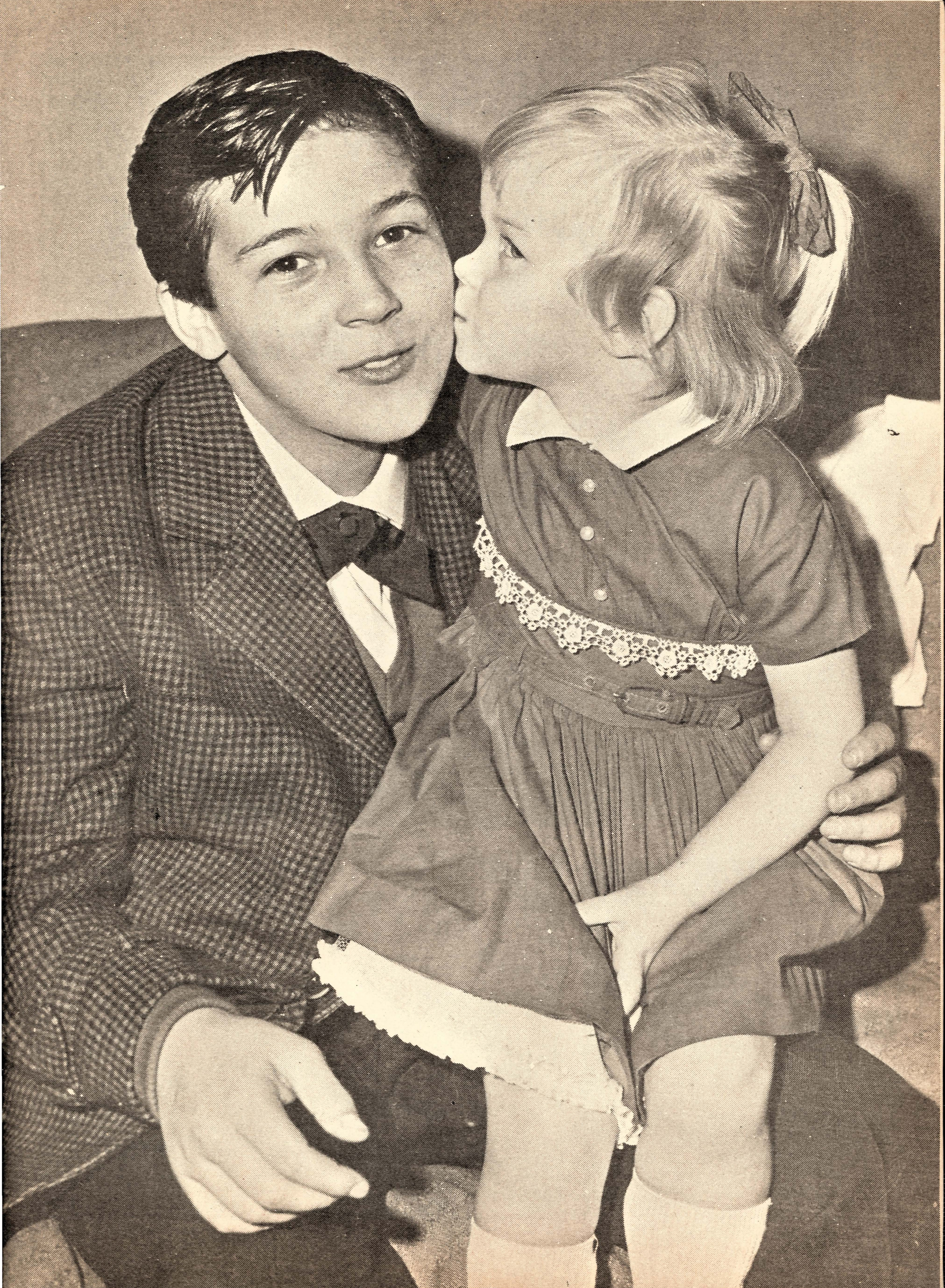
Kun hän sitten sai levysoittimen lahjaksi, ei hänen riemullaan ollut rajoja.

Isän kanssa kiertueella

Robertinon ainainen seuralainen kiertueilla on isä Orlando. Hänen mukanaolonsa on ehdoton edellytys, jotta Robertino yleensä pääsee matkustelemaan. — Minun täytyy pitää huolta siitä, että hän menee kunnollisesti vuoteeseen ja ettei hän opi huonoja tapoja, sanoo isä. Kiertueista on myös muita vaikeuksia, esim. koulu. Italiassa on koulupakko aivan samoin kuin Suomessa, ja luostarikoulun oppitunnit kutsuvat Robertinoa usein. Hänen on kuitenkin onnistunut saada lupa koulusta tähänastisiin kiertueisiinsa, ja kesälomalla hän tietenkin saa laulaa niin paljon kuin haluaa.

Tänä kesänä häntä odottavat televisioesiintymiset Saksassa, Ranskassa ja Englannissa. Myös USA on kiinnostunut hänestä.

TÄHÄN MENNESSÄ:

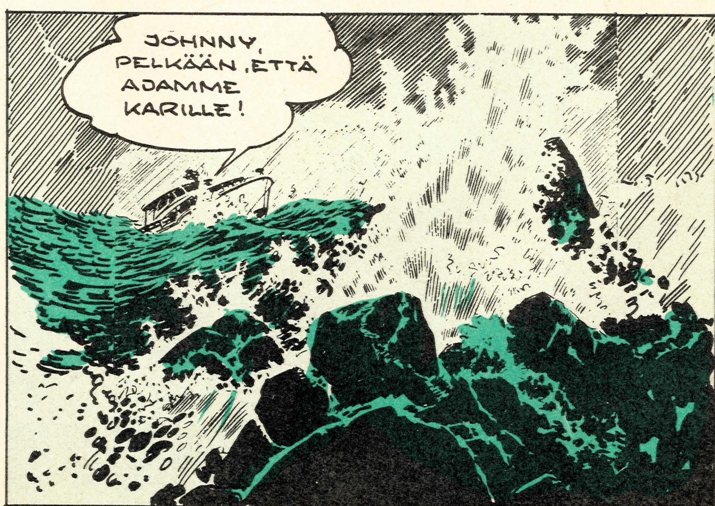
PETE ON SAANUT TIETÄÄ, ETTÄ GREGG JA MARY OVAT SAARELLA, JA LÄHTEE SINNE JOHNNYN KANSSA TÄMÄN VENEELLÄ----

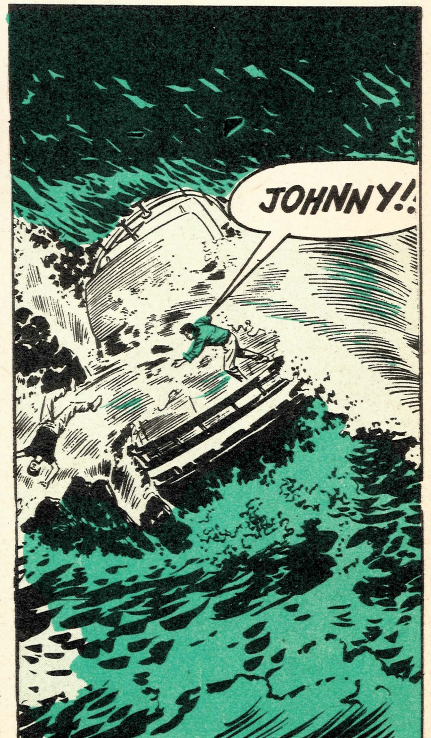

ONKO TUO SAARI?
EN NÄE MITÄÄN.

KYLLÄ SE SE ON!
MINÄ NÄEN SEN! PIDÄ VARASI!

JOHNNY, OLEMME KARIKOSSA!

PETE! AUTA MINUA!
KAT-SO!

JOHNNY!!

JOHNNY!!
HÄN ON MENETTÄNYT TAJUNTANSA.

TUOLLA ON VENEEMME!
JOHNNY!
EI KANNATA HUUTAA. HÄN ON NÄHTÄVÄSTI SAANUT KOVAN ISKUN.
KULJETTAVATKOHAN AALLOT MEITÄ RANTAA KOHTI VAI ULAPALLE?

MEIDÄN ON PÄÄSTÄVÄ TÄSTÄ.

SELVÄ TULI!

PETE!!

JATKUU SEUR. NO:SSA

"Oikea tyttö" Matille

Outi ei hämmästynyt lainkaan kohdatessaan tuntemattoman nuoren miehen kotinsa eteisessä. Hän ymmärsi heti, että mies oli heidän uusi alivuokralaisensa, joka oli tullut samana päivänä. Hän oli vaalea, sinisilmäinen nuori mies, joka hymyili epävarmasti hänelle. Oudin aukinaisen takin välistä vilahti asiallinen valkoinen sairaanhoitajattaren univormu, ja kun mies näki sen, alkoivat hänen kasvonsa loistaa ja hän ojensi kätensä sanoen:

— Te olette varmaankin talon tytär. Äitinne sanoi, että olette sairaanhoitajatar. Olen uusi vuokralaisenne, Matti Lehto, insinööri.

— Tervetuloa, sanoi Outi ja tarttui ojennettuun käteen. Minun nimeni on Outi Tamminen. Toivottavasti viihdytte täällä.

— Kiitos, varmasti. Aion lähteä hieman kaupungille, jatkoi mies ottaen urheiluhattunsa hyllyltä.

— Tämä ei ole suinkaan mikään kiireinen suurkaupunki, nauroi Outi, mutta täällä on viihtyisää ja kaunista.

Outi meni keittiöön, suuteli kevyesti äitiään poskelle tämän puuhaillessa päivällisen valmistuksessa.

— Hei, äiti kulta, mitä kuuluu?

Rouva Tamminen katsoi vaaleaan tyttäreensä hellästi hymyillen, ennenkuin he istuutuivat pöytään. Äiti ja Outi nauttivat aina istuessaan päivällispöydässä ja saadessaan kaikessa rauhassa keskustella päivän tapahtumista, ja rouva Tamminen kuunteli halukkaasti, kun Outi kertoi sairaalan työstä. Kun he olivat keskustelleet ensiksi Oudin työstä, siirtyi

rouva Tamminen kertomaan uudesta vuokralaisesta.

— Insinööri Lehto näyttää hauskalta nuorelta mieheltä. Pyysin häntä kanssamme kahville tänä iltana puoli yhdeksältä, kun olen tullut kotiin siivoamasta. Sinä kai keität kahvin kuten tavallisesti, niin istumme sitten olohuoneessa, koska meillä on vieras.

— Tietysti. Katan pöydän hieman juhlavammin. Hän näyttää tosiaan miellyttävältä, sanoi Outi ja muisti miehen ujon ja herttaisen hymyn äsken eteisessä.

Rouva Tamminen nousi pöydästä kiiruhtaakseen siivoamaan liikkeeseen, mikä oli hänen vakituinen iltatyönsä. Outi vaihtoi univormunsa raidalliseen puuvillapukuun ja sitoi esiliinan eteensä, ennen kuin ryhtyi pesemään astioita. Hänestä oli hauska puuhailla kotona tultuaan kotiin työstä. Tietysti hänen täytyi myös auttaa äitiä taloustöissä, koska tällä liikkeen siivouksen lisäksi oli myös puolen päivän toimi talousapulaisena, ja sen lisäksi Outi rentoutui päivän sairaalatyöstä kotiaskareissa.

Hän oli rauhallinen ja hiljainen tyttö. Hänen isänsä oli kuollut vain pari kuukautta, ennenkuin tytär valmistui sairaanhoitajattareksi. Outi tunsi itsekin tulleensa vakavammaksi ja itseensä sulkeutuneemmaksi sen jälkeen. Isän kuolema oli myös aiheuttanut sen, että äiti ja tytär olivat käyneet yhä läheisemmiksi toisilleen. He elivät ikäänkuin omassa pikku maailmassaan, missä kumpikin olivat onnellisia. Oudista oli aivan luonnollista, että hän vietti kaiken vapaa-aikansa äidin kanssa. He viihtyivät parhaiten kotona, mutta joskus he saattoivat käydä elokuvissa, teatterissa tai konsertissa yhdessä. Rouva Tamminen oli niitä ihmisiä, joille nuoret mielellään uskoutuivat, ja senvuoksi suuressa kulmahuoneessa asuvat nuoret halusivat aina seurustella heidän kanssaan.

Oudin puuhaillessa hän ei ajatellut uutta vuokralaista, vaan työtään sairaalassa. Päivä oli ollut työteliäs ja kiireinen. Useita uusia potilaita oli tullut sairaalaan. Lisäksi oli ollut monta vasta leikattua ja levotonta potilasta. Hänen ajatuksensa risteilivät erikoisesti erään 17-vuotiaan tytön ympärillä, joka oli tuotu aamulla tiedottomana tablettimyrkytyksestä. Hän oli maannut koko päivän apaattisena ja äänettömänä ja tuijottanut tyhjin silmin eteensä.

Oudin sydäntä kirveli, kun hän näki kalpeat pienet kasvot edessään. Miten niin nuori ihminen saattoi haluta lopettaa elämänsä, kun hänellä olisi pitänyt olla koko elämä edessään?

Oudin ajatukset häiriintyivät, kun hän kuuli avaimen rapisevan lukossa ja näki äidin astuvan sisään.

— Voi, äiti, huudahti Outi, olin niin mietteissäni, etten ole pannut vielä kahvipannua tulelle, mutta pian se on tehty.

Äiti ja tytär kattoivat yhdessä houkuttelevan kahvipöydän olohuoneen sohvapöydälle. Vasta nyt Outi huomasi, että insinööri Lehto oli kotona. Hänen huoneestaan kuului laukkujen avaamista ja sulkemista. Hän otti tietenkin tavaroitaan esille ja järjesti oloaan kotoiseksi.

Yht'äkkiä hän seisoi keittiön ovella ja sanoi hyvää iltaa, eikä Outi ollut vielä ennättänyt ottaa esiliinaa päältään eikä kammata tukkaansa. Tällä kertaa miehen hymy oli varmempaa ja tutumpaa, mutta yhtä herttaista. Seurasi kodikas kahvituokio. Insinööri Lehto kertoi pohjoisessa olevasta kotikaupungistaan, ja Outi ja hänen äitinsä kuuntelivat innokkaasti. He istuivat jutellen myöhäiseen, ja kun insinööri Lehto sanoi »kiitos ja hyvää yötä» kello puoli kahdeltatoista, olivat he Matti, Ester-täti ja Outi keskenään. Rouva Tamminen oli mielellään hieman tuttavallinen nuorten vuokralaistensa kanssa. Outi oli tehnyt huomion, joka teki hänet hieman pettyneeksi. Matin vasemmassa nimettömässä oli sileä kultasormus.

Päivät ja viikot kuluivat, ja Matti viihtyi hyvin Tammisen perheessä. Usein hänet kutsuttiin olohuoneeseen iltakahville, ja aina heillä oli yhtä kodikasta ja viihtyisää. Toisinaan hän toi kauniin kukkakimpun Ester-tädille kiitokseksi kestityksestä.

Eräänä iltana, kun ilma oli erikoisen suloinen, päätti Outi kävellä kotiin sairaalasta. Hänen sydämensä tuntui kevyeltä. Sairaalassa oli ollut rauhallinen päivä, eikä häntä väsyttänyt, vaikka työpäivä oli päättynyt vasta kahdeksalta. Äkkiä matala, tummanvihreä, pieni urheiluauto pysähtyi kadulle hänen viereensä.

— Hei, Outi, saanko tarjota kyytiä?

Matti siinä nauroi iloisesti hänen hämmästykselleen. Hän avasi oven Oudille, ja Outi ryömi sisään. Matti kertoi olleensa hakemassa uutta autoaan iltapäivällä, joten tämä oli koeajelu. Outi ei voinut olla kysymättä, miksei hän ollut kutsunut morsiantaan ensimmäiselle ajelulle, mutta Matti ei vastannut siihen kunnollisesti. Hän ikäänkuin vältteli puhumasta morsiamestaan. He ajoivat maallepäin, ja Outi nautti täysin siemauksin uuden auton luistavasta menosta. Viime aikoina hän oli käynyt yhä levottomammaksi tunteistaan Mattia kohtaan. Hänen ei auttanut enää valehdella itselleen, sillä hän tiesi nyt olevansa rakastunut Mattiin. Uutta autoa juhlittiin kahvikekkerein rouva Tammisen keittiössä, ja Matti lupasi viedä heidät pitemmälle autoajelulle jonakin kauniina sunnuntaina.

Kaksi viikkoa myöhemmin Oudin tullessa kotiin työstä tuli äiti häntä eteiseen vastaan hyvin huolestuneena.

— Outi, Matti on sairas. Mitä teemme? Luulen, että meidän on haettava lääkäri.

Rouva Tamminen kertoi, että Matti oli tuntenut olonsa huonoksi jo aamulla ja päättänyt jäädä vuoteeseen koko päiväksi. Hänen tilansa kävi yhä vaikeammaksi, kuume nousi, hän hikoili ja paleli, ja nyt illalla hän oli kuin jonkinlaisessa horroksessa.

Lääkärin lähdettyä hiipivät rouva Tamminen ja Outi varpaisillaan huoneistossa, jotteivat olisi häirinneet potilasta. Matti oli saanut vaikealaatuisen influenssan, ja hän tarvitsi täydellistä lepoa ja rauhaa muutaman viikon ajan. Rouva Tamminen ja Outi tarjoutuivat heti hoitamaan häntä, ja lääkäri oli siitä kiitollinen, koska sairaalassa oli tilanahtautta. Nyt äidille ja tyttärelle seurasi levoton ja työteliäs aika. He hoitivat vuokralaistaan, ikäänkuin tämä olisi ollut talon oma poika. Rouva Tamminen piti velvollisuutenaan ainakin soittaa Matin morsiamelle ja kertoa, että Matti oli sairas. Morsian sanoi vain kevyesti ja viileästi: »Ei kai se ole mitään vakavaa? Tulen ehkä jonakin päivänä katsomaan häntä.» Miten hän saattoi olla niin välinpitämätön niin herttaista poikaa kuin Mattia kohtaan? Rouva Tamminen oli oikein utelias näkemään sellaisen morsiamen, joka saattoi kohdella sulhastaan tuolla tavoin. Uteliaaksi hän jäikin, sillä morsian tuli vihdoin eräänä aamupäivänä, jolloin sekä rouva Tamminen että Outi olivat työssä. Kun Outi tuli kotiin, löysi hän eteisen pöydältä kirjeen, missä Matti kertoi muuttavansa morsiamensa kotiin joksikin aikaa.

Outi oli aivan epätoivoinen, kun Matti ei enää ollut hänen lähellään. Päivät tuntuivat pitkiltä ja yksinäisiltä, ja kaikki oli niin muuttunut kotona.

Eräänä lauantaina Oudilla oli vapaapäivä, ja hän meni torille ostoksille. Torikojut olivat täynnä kukkia. Äkkiä hän kuuli jonkun huutavan Outi, ja se ääni teki hänet iloisemmaksi kuin mikään muu koko maailmassa.

— Outi, saanko ajaa sinut kotiin?

Outi riemastui niin suuresti nähdessään Matin jälleen, että ojensi vaistomaisesti kätensä hänelle.

— Joko tulit takaisin? sanoi hän, kun Matti avasi hänelle oven ja hän vaipui etuistuimelle ajajan viereen.

— Kyllä, vastasi Matti lyhyesti. Jäin sinne vain viikoksi. Lepään aivan yhtä hyvin täällä.

— Kuule, jatkoi hän sitten ystävällisemmin. Etkö tule kanssani elokuviin tänä iltana? Minulla sattuu olemaan kaksi lippua »Bioon», missä esitetään uusinta suomalaista, tuletko?

— Kyllä, mielelläni, nauroi Outi. Siitä oli tosiaan pitkä aika, kun hän oli ollut viimeksi elokuvissa.

He kävelivät elokuvateatteriin. Ilma oli leuto, oli hieman hämärää. Huolimatta siitä, että oli niin

suloista kulkea tässä Matin rinnalla, ei Outi voinut olla miettimättä, miksi Matti oli kutsunut hänet tänä iltana elokuviin. Hänellähän oli morsian, ja kuitenkin hän kulki toisen tytön kanssa.

Outi oli kiitollinen siitä että teatteri oli pimeä. Hän katsoi salaa Mattia. Elokuva oli heti vallannut Matin mielenkiinnon, mutta Outi ei voinut keskittyä. Äkkiä Matti käänsi päätään häneen päin ja hymyili hieman. Sitten Outi tunsi hänen kätensä sormiensa ympärillä. Varovasti Outi hyväili miehen kättä, ja silloin hän tunsi äkkiä jotakin: Miehen nimettömässä ei ollut enää sormusta. Hän ei tiennyt oikein mitä tunsi tämän todetessaan. Joko Matti ei ollutkaan kihloissa tai hän oli unohtanut pistää sormuksen sormeensa. Kun valo sytytettiin ja elokuva oli lopussa, tiesi Outi tuskin, mitä elokuva oli käsitellyt.

Oli ihanaa päästä raikkaaseen ulkoilmaan ja hämärään.

— Kuule, Matti, sanoi Outi varovasti, miksei sinulla ole sormusta?

Matti pysähtyi ja katsoi vakavasti ja lujasti Outiin.

— Käsitän, että huomasit sen, mutta olemme purkaneet kihlauksemme. Marita oli ns. hienon perheen tytär ja minä olen talonpojan poika, eikä siitä tahtonut tulla mitään. Sitäpaitsi olen tehnyt toisenkin havainnon, sen, että olen rakastunut sinuun, Outi.

— Oi, Matti, huoahti Outi, ja hänen silmänsä säteilivät. Minähän olen ollut rakastunut sinuun ensimmäisestä hetkestä lähtien.

Matti otti hänen kasvonsa molempien käsiensä väliin ja katsoi hymyillen hänen silmiinsä, ennenkuin suuteli häntä, varovasti ja hellästi.

— Tiesinhän minä, että sinä olit oikea tyttö minulle, sanoi hän, kun he jatkoivat matkaansa pikkukaupungin kesäisiä katuja pitkin.

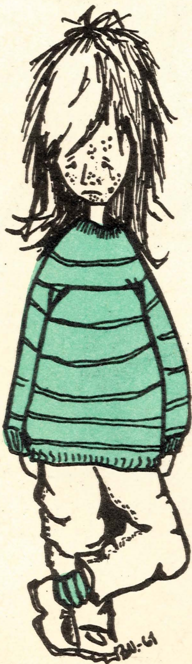

Connie Stevensin olkapäät ovat Hollywoodin kauneimmat, sanotaan hänen viimeisimmän elokuvansa »Parrish» jälkeen.

Ajan SÄVEL

Vastaava toimittaja: Ruth Wathén. Julk.: TÄHTI-LEHDET, Hämeentie 155 C, Helsinki. Puh.: Vaihde **790 433** (Paletti). Ilmestyy joka lauantai. 1/1 v. 2.000:—, 1/2 v. 1.100:—. Irtonumero 70:—. Osoitteenmuutoksiin on liitettävä 20:— mukaan ja samalla on ilmoitettava sekä vanha että uusi osoite. — Painettu Lehtipaino Oy:n offsetpainossa Helsingissä.

HIUKSET JA IHO

Sanotaan, että hiukset ovat naisen arvokkain koristus. Sitä on monta kertaa vaikea uskoa, kun näkee, miten monet tytöt laiminlyövät tukkansa kokonaan. Jospa he vain tietäisivät, mitä tukalle merkitsee jokapäiväinen kunnon harjaus. Eikä se suinkaan riitä, että tukkaa sivelee muutaman kerran hopealla silatulla harjalla, jonka tyttö sai rippilahjaksi, eikä myöskään uusi, hieno pastellinvärinen nylonharja riitä, vaan oikeista harjaksista valmistettu kova harja, joka tunkeutuu päänahkaan saakka ja saa veren kiertämään. Harjaa tukkaasi joka suuntaan äläkä päätä pitkin, sillä se tekee sen rasvaiseksi. Tämän lisäksi sinun on syötävä vitamiinipitoista ruokaa: omenoita kuorineen, kurkkua, vihreätä salaattia, pinaattia ym., mitä nyt on yllin kyllin saatavissa.

Normaali tukka on pestävä vähintäin joka kymmenes päivä, mutta tavallisestihan se pestään joka viikko saunassa. Käytä siihen jotakin hyvää alkaalitonta shampoota, jota saat rohdoskaupasta, taikka luonnon omaa valmistetta, munankeltuaista. Munankeltuainen saa olla tukassa niin kauan, että se kuivuu kiinni, ja vasta sitten se huuhdotaan pois lämpimällä vedellä. Jos tukkasi on hyvin likainen, voit pestä sen vielä munanvalkuaisvaahdolla. Hiero pestessäsi päänahkaa voimakkaasti, jotta saat veren kiertämään. Jos sinulla on hilsettä, saat sen pois hieromalla päänahkaan hienoa keittosuolaa ennen pesua.

Terveys ja kauneus kulkevat käsi kädessä

Ihoaan ei kukaan ala hoitaa liian aikaisin, sillä onhan samojen kasvojen kestettävä ihmisen koko elämän ajan, joten ne tarvitsevat kaikkein parhaan hoidon.

Älä sekoita kauneutta make-upiin! Oikeata kauneutta ei kukaan voi pukea ylleen kuten uuden puvun: sitä ei saa omakseen kalliilla rasvoilla, jotka hierotaan ihoon. Ennen kaikkea kauneuteen kuuluu raikas ulkoasu, ja sellaisen saavuttaa vain se, joka elää terveesti.

Ihomadot ja finnit ovat useimpien nuorten suurin pulma. Näppylät ovat siitä erikoisia, että ne ilmestyvät herkimmin juuri silloin, kun on mentävä

Jatkuu sivulla 42.

Make-upin tekeminen on vaikea taito, ja sitä opiskellaan nuorisotalossa opettajan johdolla.

S:t Göranin nuorisotalo järjestää säännöllisesti kesikiyön messuja läheisessä kirkossa.

Pojan silmin

Boyn urheilusaavutus

— Minä en lähde sinun kanssasi uimaan ennen kuin alat harjoitella urheilua ja edistyt tässä niin pitkälle, että saat nimesi päivälehden urheiluosastolle, senkin luipero! Kaisa raivosi, paiskasi oven kiinni perässään ja poistui toistaiseksi BOYn elämästä.

Kaikki oli alkanut siitä, kun BOY ja Kaisa olivat yhdessä maauimalassa. Paikalle oli sattunut Kenkku-Kalle, joka oli nipistänyt Kaisaa takapuolesta ja irvistänyt BOYlle. Kun BOY oli mutissut jotain Kenkku-Kallelle, tämä oli lyönyt häntä ilman varoitusta suoraan nenään ja sanonut: »Senkin luipero». Kaisa oli tietysti raivostunut BOYlle ja ihastunut Kalleen, hän oli sanonut ettei hän kehtaa mennä uimarannalle sellaisen luiperon kuin BOYn kanssa.

BOY oli ostanut käytettyjen vaatteiden kaupasta vuodelta 1926 peräisin olevan punaraitaisen miesten uimapuvun, joka peitti hänen koko vartalonsa niin ettei kukaan pystynyt enää sanomaan minkälainen hän oli varreltaan. Mutta kun BOY näytti tätä uima-asuaan Kaisalle, oli vastaus sellainen kuin alussa esitettiin.

Niinpä BOY saikin sitten mennä sunnuntaina yksin uimaan. Ilokseen hän huomasi, että maauimalassa oli joukottain muitakin nuoria miehiä, joilla oli samantapainen uimapuku kuin hänellä. Ilmeisesti nämä vanhat asut olivat tulossa jälleen muotiin! Toisilla pojilla oli jopa irtonenä ja peruukkikin ulkoasunsa täydennyksenä! He hyppivät ylimmältä uimahyppykerrokselta ja kansa osoitti heille raivokkaasti suosiotaan. BOY päätti katsoa tarkemmin mitä oikein tapahtui ja niinpä hän kapusikin ylimmälle uimahyppykerrokselle. Juuri kun hän oli päässyt ylös, joku tönäisi häntä ja hän putosi tuhannessa kiemurassa veteen, kansan hurraahuutojen seuratessa häntä . . .

Seuraavana päivänä BOY marssi ylpeänä Kaisan luokse, päivän sanomalehti kädessään.

— Nyt voit jälleen lähteä kanssani uimaan, hän sanoi. — Katso mitä lehden urheilusivulla sanotaan . . . »Eilen pidettiin maauimalassa pellehyppykilpailut. Toiseksi sijoittautui yllättäen ensimmäistä kertaa mukana ollut BOY» . . .

BOY

Näperreltävää!

Ei väliä, vaikka kassasi onkin tyhjä, kunhan vain olet kätevä ja rohkea, sillä neulan, langan ja pienten kangastilkkujen avulla voit näperrellä hauskoja ja omaperäisiä koristeita puvustoosi.

1. Jos olet kyllästynyt vanhaan villapuseroosi, voit uudistaa sen kirjailuin. Kuvassa näet taiteilijamme ehdotuksen — ananakset kiertämässä puseron helmaa. Ne on ommeltu keltaisella ja vaalean vihreällä kaksinkertaisella mouliné-langalla.

2. Pariisista on kotoisin solmio- ja hihankäänne-ehdotuksemme. Niillä saa helposti yksinkertaisesta puvusta kuin uuden, ja jos voit hankkia niitä useita on sinulla paljon vaihtelunvaraa. Vaaleankeltaiseen pukuun voit valita esim. tummemman keltaiset tai aprikoosinväriset koristeet. Tummansiniseen sopii hyvin puna-valkoraitainen solmio, ja muotihan suosii nyt erikoisesti sinisen ja punaisen yhdistämistä. Solmio on helppo itse ommella, mutta tee siitä kyllin pitkä, sillä solmu vie aika tavalla nauhaa!

3. Jos olet kyllästynyt valkoiseen paitapuseroosi, uudistat sen yksinkertaisesti ja halvalla ostamalla iloista puuvillanauhaa ja ompelemalla sitä kauluksen reunaan, hihansuihin ja ehkä vielä napituslistaankin. Valitse nauhan väri hameesi mukaan.

Tämän päivän teini-ihanne Amerikassa on nimeltään Bobby Rydell eli Ridarelli, kuten hänen oikea nimensä kuuluu. Hän on iloinen laulajapoika, joka ei koskaan ole pahalla tuulella, vaikka työtä olisi yli korvien.

Bobby Rydell, jonka »Sway» tunnetaan kautta maailman, on vasta 18-vuotias. Hän on syntynyt Philadelphiassa ja on tällä hetkellä Amerikan suosituimpia teini-ihastuksia. Isä Adriolla ja äiti Jenniellä on täysi syy olla ylpeitä pojastaan.

Isä aikanaan tekikin alotteen Bobbyn taiteilijauran viitoittamiseksi. Jo pikkupoikana Bobby mieleläään matki tähtiä, joita näki televisiossa, ja Jerry Lewisin ja Red Skeltonin matkimisessa hän oli mestari! Niinpä isä vei hänet Paul Whitemanin »TV Teen Clubiin» nähtäväksi.

Paul Whiteman piti Bobbyn esityksistä ja kirjoitti heti sopimuksen hänen kanssaan, mutta hän antoi sellaisen neuvon, että olisi viisainta muuttaa pojan sukunimi hieman yksinkertaisemmaksi, esim. Rydelliksi.

Tämä tapahtui yhdeksän vuotta sitten. Viimeksikuluneina vuosina Bobby on päässyt pitkälle. Teini-ikäiset kautta maailman huokaavat ja huutavat, kun hän esiintyy, hänen levynsä revitään

ÄIDIN RUOKA MAISTUU

kauppojen myyntipöydiltä. Tällä hetkellä kaikki himoitsevat »Swayta». Asiantuntijat väittävät, että Bobby on luonnonlahjakkuus showmiehenä ja taiteilijana. Hyvin kasvatettu, kohtelias 18-vuotias Bobby, jolla on vaalea tukka ja kauniit, ruskeat silmät, on saanut työskennellä oikein olan takaa päästäkseen sinne, missä nyt on.

Televisiomenestystensä jälkeen hän alkoi laulaa yökerhoissa siellä sun täällä, ja hänen menestyksensä oli kaikkialla valtava. Mutta vasta, kun Frankie Day, joka nykyisin on Bobbyn manageri, otti hänet siipiensä suojaan, pääsi Bobby lopullisesti huipulle. Hän järjesti rockryhmän nimeltä »Rocco and the saints», jonka laulajista eräs muuten oli Frankie Avalon.

Day pisti Bobbyn kovaan työhön. Hän suunnitteli ankaran ohjelman, johon kuului tanssia, laulua, kitara- ja rumputunteja. Sitten hän vihdoin arveli, että Bobby olisi kypsä tekemään ensimmäisen äänilevynsä. Siitä tuli tietenkin menestys. »Please, don't be mad» ei saavuttanut niinkään suurta suosiota, mutta »For you, for you» oli todellinen menestys.

Bobby Rydellin mieliharrastus on laulu, ja hänestä se on aina yhtä hauskaa, olipa työtä sitten miten paljon tahansa. Hän on aina hyvällä tuulella, ja kun hänellä on vapaa-aikaa, menee hän uimaan tai tanssimaan, ja hän laittaa mielellään italialaista ruokaa. Kaikkein mieluimmin hän syö äitinsä valmistamaa ruokaa.

Hänen ohjelmansa lähivuosiksi on täyteen merkitty. Euroopankiertueen jälkeen hän vierailee hienossa »Copacabana»-yökerhossa, jossa Paul Ankakin äskettäin esiintyi. Senjälkeen seuraa Las Vegas Red Skeltonin ym. kanssa.

Kaiken lisäksi Bobby on saanut vakavan elokuvaosan kanssanäyttelijöinä mm. Glenn Ford ja Kim Novak, ja sen on määrä valmistua syksyksi!

Kolme kuuluisuutta: laivanvarustaja Onassis, oopperalaulajatar Maria Callas ja monitaituri Maurice Chevalier illastavat yhdessä.

Leslie Caron on nostanut balettitossunsa hyllylle, vaikka hän alunperin on valmistunut tanssijattareksi. Hän väittää kuitenkin, että tanssijattarelta vaaditaan yhtä suurta itsehillintää kuin nunnalta.

Haluatko levyn?

Tällä kertaa on arvontalevyjä neljä ja kaikki erilaisia, siis jokaiselle mieleistä!

DX 2163 sisältää Caterina Valenten laulamat:

EIN SEEMANNSHERZ
MATROSEN AUS PYRÄUS
PEPE
SUCU SUCU

DX 2147 Werner Müllerin orkesterin esitykset:

OH, OH ROSI; JAMBALAYA; ROSALIE, MUSST NICH WEINEN; ITSY, BITSY, TEENIE, WEENIE; MUSTAFA; EIN SHIFF WIRD KOMMEN; MILORD; BANJO BOY; FREUNDE FÜRS LEBEN; DIE LIEBE IST EIN SELTSAMES SPIEL; EINEN RING MIT ZWEI BLUTROTEN STEINEN; ICH ZÄHLTE TÄGLICH MEINE SORGEN.

Kotimaisia huippulevyjä edustavat Ossi Runteen:

LAULU DNJEPRILLE
BAIKALIN KULKURI
YKSINÄINEN
VIIMEINEN PÄIVÄ,

ja sen numero on **SDEP 1017.**

Eino Grön laulaa levyllä **RN 4223** sävelmät:

SAANHAN VIIMEISEN TANSSIN
LILI MARLEEN
KARNEVAALITANGO
TULE KANSSANI TANGON TAHTIIN

Täytä oheinen kuponki ja lähetä se osoitteella AJAN SÄVELen toimitus, Hämeentie 155, Helsinki 17. 7. 1961 mennessä. Kuoreen lisäksi **4 levyä.** Merkitse kuponkiin myös haluamasi levyn numero!

Nämä levyt arvotaan kaikkien kupongin lähettäneiden kesken.

AJAN SÄVELen toimitus, Hämeentie 155, Helsinki.

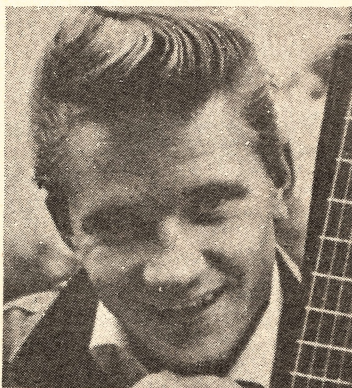
Haluaisin lehtenne n:o 27/61 esitellyistä levyistä ....

Nimi: ....

Osoite: ....

AS 25/61.

Little Gerhardin avioliittoasiat ovat herättäneet keskustelua AJAN SÄVELenkin lukijapiirissä. Nyt ilmoitetaan oikein virallisesti, että hän on solminut myyjätär Mona Lisa Hellbergin kanssa avioliiton.

Ty Harding'in

monivärikuvan V osa seuraa tämän numeron mukana.

HIUKSET JA IHO

(Jatkoa sivulta 37.)

jonnekin. Finnin voi estää kukoistamasta hautomalla kovettunutta kohtaa, joka on finnin ensimmäinen merkki, vetysuperoksiidilla ja siten kirjaimellisesti sanoen keittää se olemattomiin. Jos finni kuitenkin on noussut, on noudatettava mitä tarkinta puhtautta, sillä näppylät leviävät helposti. Et saa koskaan puristaa finniä, sillä siitä jää helposti arpi. Se on kerta kaikkiaan kuivattava pois. Mustapäitä ja suuria huokosia käsitellään tehokkaimmin vaihtokylvyin: kuumalla höyryllä ja kylmällä vedellä vaihdellen.

Sitten puhumme vielä eräästä seikasta, joka tuntuu vaivaavan monia nuoria, n.m. kesakoista.

Se, jolla on kesakoita, ei voi ymmärtää, että ne ovat pikantin näköisiä. Hän käy ankaraa ja epätoivoista taistelua niitä vastaan siitä lähtien, kun ensimmäiset auringonsäteet ilmestyvät keväällä taivaalle. Jos ottaa valohoitoa jo talvella, niin että ihossa on hieman väriä, ennenkuin aurinko alkaa paahtaa, on kesakoiden vaikeampi kiinnittyä ihoon. Niitä voi myös hautoa kirnupiimällä, johon on sekoitettu sitruunamehua.

Joka tapauksessa kesakot ovat oikein pirteän näköisiä monissa kasvoissa!

TULENLIEKKI

Säv.: **Antonio Brave**
Sanat: **Orvokki Itä**

Tulenliekkinä saavuit kerran
hurmaten,
huumaten.
Tulit vierelleni
otit sydämeni —
Olin yksin sinun vain.
Tulenliekkiin mä luotin kerran
hurmaavaan,
huumaavaan.
Poltit sydäntäni,
olit elämäni —
lämmön sinulta mä sain.
En ymmärtänyt, että liekin
hehku vaarallinen olla vois.
En tiennyt: se, jos onneen viekin,
kaiken tuhkaksi myös polttaa vois.
Tulenliekkiin mä katsoin kerran
loistavaan
hehkuvaan.
Olit ainoani,
olit maailmani —
olit mielessäni ain.

Tulenliekkinä lähdit kerran
uuden luo,
toisen luo.
Kylmä surun ääni
hiipi sisimpääni —
sävel tumma, lohduton.
Tulenliekkinä sammui kerran
lämpö sen,
polte sen,
nyt on muisto musta
täynnä kaipausta.
Orpo sydämeni on.
En ymmärtänyt, että...

EILA PIENIMÄKI laulanut Rytmi-levylle

Julkaisuoikeus saatu Fazerin Musiikkikauppa Oy:ltä

ANITA EKBERG